

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Kiropraktisk behandling).

(Afgivet af socialudvalget den 30. maj 1974).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder haft samråd med socialministeren, der tillige har besvaret udvalgets skriftligt stillede spørgsmål. En af disse besvarelser er optrykt som bilag til betænkningen.

Lovforslaget er genfremsat uændret i forhold til de i folketingsåret 1972-73 og 1973-74, I. samling, fremsatte lovforslag. Udvalgsbehandlingen har derfor formet sig som en videreførelse af det tidligere arbejde.

Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Den almindelige danske Lægeforening,
Henning Christensen, Veksø,
Danske fysioterapeuter,
Dansk Kiropraktor-forening,
Dansk Kiropraktor-råd,
Det danske selskab for manuel medicin og
Landsforeningen til kiropraktikkens fremme.

Udvalget har navnlig hæftet sig ved følgende hovedspørgsmål:

I de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, udtales, at man i en *forsøgsperiode* overvejer at begrænse det offentliges udgifter ved at foreskrive en maksimering af antal af tilskudsberettigede behandlinger og begrænsning af tilskuddets størrelse. Under lovforslagets behandling har man anset det for hensigtsmæssigt at indføje en revisionsbestemmelse. Socialministeren har stillet ændringsforslag herom tiltrådt af udvalget.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslaget, at det er hensigten, at det

offentlige tilskud i en forsøgsperiode begrænses til maksimalt 4 behandlinger og 1 røntgenundersøgelse pr. patient inden for en 12 måneders periode. *Udvalget* forudsætter, at maksimum fastsættes til det anførte.

I samarbejdet mellem alment praktiserende læger og speciallæger er det almindelig praksis, at speciallægen giver patientens alment praktiserende læge underretning om, hvilken diagnose han har stillet, og hvilken behandling han har anset for hensigtsmæssig. Udvalget har overvejet, hvorvidt det herefter bør pålægges kiropraktorerne ved begyndelsen af en behandling at underrette patientens alment praktiserende læge — respektive den læge, patienten anviser — om diagnosen og behandlingen. Spørgsmålet har været gjort til genstand for samråd mellem udvalget og socialministeren, og der er herunder opnået enighed om, at en sådan underretningspligt indføres og sikres ved overenskomst.

Reklame for sygebehandling er et spørgsmål af almen interesse, og udvalget er bekendt med, at reklame med angivelse af stillingsbetegnelsen kiropraktor, træffetid med videre er lovlig. Udvalget henleder opmærksomheden på, at gennemførelse af den foreslåede ændring af sygesikringsloven ikke vil ændre kiropraktorerens stilling i forhold til § 26, stk. 2, i lov om udøvelse af lægegerning, hvorefter en person, der ikke er autoriseret til at udøve lægegerning, straffes med bøde, dersom han ved bekendtgørelse — bortset fra almindelig meddelelse om adresse — reklameskiltning, udsendelse af beskrivelser

eller på anden måde giver almenheden eller ham ubekendte personer meddelelse om, at han tager syge i kur.

Udvalget skal endelig understrege den begrænsning, som ligger i lovforslagets bestemmelse om, at tilskud til kiropraktisk behandling kun ydes, når kiropraktoren er godkendt af Dansk Kiropraktor-råd.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det af socialministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, fordi kiropraktorernes uddannelse og virksomhed efter lovens bestemmelser unddrages sundhedsstyrelsens kontrol i modsætning til, hvad der er gældende for alt andet personel inden for sundheds- og sygdomssektoren, som betales af det offentlige.

Mindretallet tilføjer, at udvalgsmedlemmerne ikke nødvendigvis dækker opfattelsen hos samtlige partiets folketingsmedlemmer.

Ændringsforslag.

Af *socialministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 2.

Paragraffen affattes således:

„§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 1974.

Stk. 2. I folketingsåret 1976-77 fremsættes for folketinget forslag til lov om revision af § 9, stk. 1, sidste punktum, i lov nr. 311 af 9. juni 1971, som ændret ved lov nr. 260 af 7. juni 1972, lov nr. 614 af 20. december 1972, lov nr. 152 af 31. marts 1973 og ved denne lov.“

Bemærkninger.

Under lovforslagets behandling har der været udtrykt ønske om, at der i loven fastsættes en frist, inden hvilken forsøgsordningen skal optages til nærmere vurdering. Det foreslås derfor, at loven tages op til revision i folketingsåret 1976-77.

Albertsen (S).	Eva Gredal (S).	Inge Fischer Møller (S).	Bertel Pedersen (S).
Tastesen (S).	Brixtofte (V).	Peter Holst (V).	Gunner Baunsgaard (RV).
Gudme (RV).	Gerda Møller (KF).	Palle Simonsen (KF), formand.	Birgit Fjelde (CD).
Inger Stilling Pedersen (KrF).	Ib Andersen (FP).	Erlendsson (FP).	
Ib Christensen (DR).	Kurt Brauer (SF).		

Bilag.*Spørgsmål:*

Har sundhedsstyrelsen fremført særlige synspunkter vedrørende det forhold, at kiropraktorerne efter lovforslaget synes i væsentlig grad at være selvkontrollerende?

Svar:

Sundhedsstyrelsen har herom udtalt, at: „..... (sundhedsstyrelsen) kan tiltræde den af lægeforeningen anførte betænkelighed ved, at kiropraktorerne efter forslaget i realiteten bliver selvkontrollerende, bl. a. derved at de ikke er underkastet sundhedsstyrelsens eller andet lægeligt tilsyn.